

Morph UGE 2

Ordet

Du skal læse et skriftsted.

Du skal læse det langsomt.

Du skal læse det grundigt.

Du skal lytte til et enkelt ord, et ekko, efterklang af noget, du måske allerede kender.

For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd, det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger (Hebræerbrevet 4:12).

Lagde du mærke til det?

Hvad er kilden til livet? Hvad skal vi vogte?

Hjertet.

Hjertet er livets kilde. Det var her det begyndte. Og hvad skulle vi gøre? Lytte! Lytte til den inderste del af vores eksistens - hjertet. Guds stemme, han taler til os, Hans ord er skarpere end noget tveægget sværd, det trænger ind og kan skille sjæl og ånd, leddene og marv. Det er dommer over hjertets tanker og holdninger.

Dette bør vække vores interesse. Og lad os være ærlige.

Dette bør bekymre os. Dommer? Vi er ikke helt sikre på, vi kan lide det.

Vi får lyst til at gøre noget andet.

Vær dog forsigtig. Ikke så hurtigt. Lad os være åbne, bare et øjeblik. Lad os være modige og undersøge lagene i vores hjerte? Hvordan skal vi gøre det?

Der er nogle ting, vi holder meget af.

Der er andre ting, vi foragter. Vi længes efter at blive fri for disse ting. Hvad betyder det at være fri for ting, vi foragter?

Hvis vi har en kræfttumor i vores krop, kan vi ikke lide den. Vi er parate til at rejse langt for at søge efter en kur. Vi vil gerne have endnu en undersøgelse. Vi beder lægen om at vurdere situationen grundigt, så vi kan blive behandlet korrekt. Disse tumorer skal skæres ud med tveægget skalpel. Vi har ikke noget problem med denne slags dømmekraft, med den slags domme.

Hvad ville vi sige til vores læge?
Kom i gang! Gør alt, hvad du kan!

Overvej dette ...

Hvad hvis vores åndelige liv er meget ligesom vores fysiske liv?
Vores fysiske liv har styrker og svagheder, gode dage og dårlige dage, sundhed og sygdom. Hvad nu hvis vores åndelige liv er udtryk for en lignende virkelighed? Hvad hvis der er aspekter af vores åndelige liv, der skal behandles? Hvis det er tilfældet, ville vi så ikke tage imod Guds råd? Ville vi ikke søge denne levende og aktive Guds stemme, der skiller sjæl og ånd, ben og marv fra hinanden, mens Han dømmes vore holdninger og tanker i vores hjerter?

Hvad ville vi sige til vores Gud?
Kom i gang, Gud! Jo før – jo bedre.

Skriften

Forklaringen på det tveæggede sværd er, at sværdet er Skriften. Denne fortolkning er velbegrunderet. Forfatteren af hebræerbrevet forklarer, at Gud "talte gennem David" og citerer derefter Davids ord i Salme 95 (Hebræerbrevet 4:7). Så det er Skriftens ord der refereres til som selve Guds ord.

Til trods for dette er det almindeligt at fejlfortolke bibelens ord. Da Kristus gik på denne jord, gik han blandt et folk, der i høj grad kendte og værdsatte Skriften. De religiøse ledere på hans tid kendte Skriften særdeles godt. De fleste kunne det meste af Thoraen udenad. De lærte den omhyggeligt i profetskolerne. Selv de mindste detaljer og de fineste pointer. Og alligevel - med fuld respekt for deres ærbødighed og holdninger, gik mange af disse ledere glip af selve formålet med Skriften.

Kristus sagde til dem: I gransker skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem. Og netop de vidner om mig. Og dog nægter I at komme til mig for at få liv (Joh 5:39-40).

Det er fascinerende.

Disse ledere studerede de hellige skrifter flittigt og tænkte, de ville vinde livet. Men Skriften var beregnet til at føre dem til Jesus Kristus og var ikke et mål i sig selv. Snarere end at lade Skriften inspirere og lede deres tilbedelse af Gud, tilbad de Skriften, som om Skriften i sig selv er Gud.

Skriften vidner ikke bare om noget - en samling af overbevisninger og ideer - men om *nogen*: Den levende Gud. Formålet med disse tekster var og er at bringe læseren ind i et møde med Gud. Skriften vidner om Kristus, og Kristus, Guds søn, personificerer Gud og fører os til Gud. Og den funktion fortsætter den dag i dag.

Så det at studere Skriften er at bevæge sig fra de skrevne sider til en person i skikkelse af Kristus. Skriften, Guds ord, bringer værdi i en samtale, et forhold, en interaktion - ikke bare med sværdet i sig selv, men med Ham, der nådigt svinger sværdet for vores bedste.

Hvorfor er det vigtigt?

Det er vigtigt, fordi Skriften har et enormt potentiale. Dybt i os er livets kilde, og Guds røst trænger helt ind, og gør meget godt. Hvis det er tilfældet, vil det være klogt, at lytte nøje til det og overveje, hvordan dette sker. Hvordan virker det, når Gud taler? Hvad siger Gud til dig? Hvad har Gud sagt til generationer før, der kan gælde for mit liv i dag? Hvis Guds røst er til rådighed, så ville det være klogt at lytte.

Men lad os være ærlige. Selv om dette lyder sundt og godt, så er vore erfaringer ofte anderledes.

Skriften er til tider kedelig. Måske hører vi den læst i kirken. Den person, der læser bliver ved og ved, og vi er helt tabt. Vi sidder stille og tænker: Er der virkelig nogen der lytter?

Eller måske er vi inspireret til selv at samle bibelen op. Vi finder en passage, der ser lovende ud, og hvis vi er heldige får vi en meningsfuld oplevelse. Og vi spekulerer på: Hvad er det, der sker? Hvordan kan vi læse Skriften på en måde, der virkelig bringer forandringer? Kan vi få et møde med Gud? Det er et væsentlige spørgsmål. Da Kristus vendte tilbage til Faderens side, sagde han, "Jeg er med dig altid, til verdens ende"(Matt 28:20). Hvis Kristus er med os, hvordan erfarer vi Hans tilstedeværelse? Hvordan kan vi tale med Ham? Hvordan kan vi lytte til Ham?

Lad os se på en mulighed.

Skriften er måske lidt kedelig, når den bare læses som tørre ord på en side i stedet for ord fra Gud. Måske er Skriften frustrerende, hvis vi kommer arrogante til den i jagten på at begrunde vores egne ideer - dagsorden. Det er langt bedre at komme ydmygt til Skriften for at høre Guds stemme. Måske kan du genkende nogle af disse forbehold. Men forestil dig at der virkelig er mulighed for et møde med Gud! Du bør give det en chance.

Overvej mulighederne.

Forestil dig, at Skriften ikke kun indbyder os til at bede til Gud, men inspirerer os til at samtale med Gud? Hvad nu hvis historier, digte, læren og visdom gav os indblik i denne Gud, som går med os og bor i os, så vi nu ved, hvordan vi genkender hans stemme og hans tilstedeværelse? Hvad nu, hvis vi ikke bare læser teksten, men mediterer over den, taler med Gud om det, og åbner vores hjerte op til Gud i samtale/bøn? Det betyder ikke, at vi går ud over Skriftens grænser, men vi lærer af farisæernes fejl, og lader Skriften

vidne om Kristus, så vi bliver godt informeret og forberedt til en autentisk vandring med Kristus. Hvad nu hvis vi gjorde det? Hvad hvis vi virkelig talte og lyttede til Gud?

Samtaler med Gud

I hele denne Morph-øvelse bliver du bedt om at deltage i en daglig øvelse, som måske vil få dig til at føle dig usikker eller tilbageholdende, afhængigt af dit perspektiv. Og for at være ærlig, er det nok lidt af begge dele. Det er en fortløbende samtale med den, du kender bedst. Ja en rigtig samtale, hvor du gør det samme, som hvis det var en normal samtale med en ven. Du både lytter og taler. Du har sikkert venner, der lytter, men aldrig taler. Eller taler, men aldrig lytter. Det er frustrerende. Der mangler det sunde aspekt at give og tage. Din samtale med Gud må indeholde begge dele. Det skal involvere den tænksomme og reflekterende lytter, og det skal indeholde ærlig og åben tale.

Det følgende er et forslag til en metode for at indlede samtaler med Gud. Vi påstår ikke, at det er den eneste, rigtige fremgangsmåde. Ligesom ved samtale med mennesker, er der utallige måder for at tale med Gud. Vi anbefaler den, fordi den er enkel, men den har potentiale for dybtgående møder med Gud. Ved at gå gennem disse tre enkle faser, vil både de, for hvem det er nyt at samtale med Gud, og dem, der har talt med Gud i mange år, opleve større dybde og resonans i deres samtaler.

Meget enkelt består de tre faser af at ...

Læse
Huske
Meditere

LÆS

Hver uge foreslår vi, at du finder 5 læsninger fra Bibelen. Skriften er eklektisk (det hedder det!). Det betyder, at nogle sektioner læses som historier, mens andre afsnit læses som undervisning. Der er poesi og visdom, lignelser og profeti. De fem aflæsninger for en given uge vil alle komme fra én bestemt genre. En uge vil det være salmer, en anden uge, Kristi lære eller berømte visdom. Hvordan du læser disse tekster er afhængigt af, hvad det er. Når teksten for eksempel er i kategorien historier, vil passagen være en smule længere og kan læses lige igennem. Når teksten er fra kategorien undervisning, vil det blive kortere, og du vil blive opfordret til at læse det flere gange.

Der er to måder at læse i Bibelen.

Den første er ret almindelig, og den anden alt for sjælden: Vi kan læse for at komme igennem teksten, eller vi kan læse for at få teksten 'gennem os'. Hvis vi læser for at få det overstået - og derefter kunne sætte et kryds for i dag, så vil du få meget lidt ud af det.

Hvis vi i stedet læser for at få den passage ligesom til at 'komme igennem os', er der et stort potentiale for ægte liv – det vil ændre dig. Guds Ord vil virke i dig.

Med den form for læsning søger vi Gud bag ordene. Vi vil gerne høre fra ham. Vi ønsker at forstå ham.

Vi ønsker at opleve ham. I din læsning skal du ikke bare læse. *Lyt*. Lyt til Guds røst. Hvis det er en historie, hvad kan du opdage om Gud og om dig selv gennem den historie? Hvis det er undervisning, hvilket aspekt af undervisningen har Gud beregnet for dig? Hvis det er visdom, hvordan vil det konfrontere vores egen tåbelighed? Dette er ikke bare at læse. Det er at lytte til - og lære af vores Skaber.

Huske

Denne anden fase supplerer den første fase og fører derefter naturligt til den tredje fase.

Hver uge,

som en del af de fem foreslåede læsninger, bliver du bedt om at huske (ja, huske) to korte passager.

Passagerne vil enten komme fra Bibelen eller være nært beslægtede i tanke eller emne.

Og du skal lære sætningerne udenad. Ved blot at huske to passager om ugen, vil du snart have hundrede sætninger lagret i hukommelsen.

Hvorfor huske?

Lad os gøre det klart, hvad formålet ikke er. Formålet er ikke, at vi skal kunne lire bibelvers af.

Det er ikke meningen, at alle forbipasserende skal have et ord med på vejen. Det er ikke, så vi kan blive citatfuskere, der har et vers til at supplere enhver situation og omstændighed.

Men der vil være tidspunkter, hvor du under en samtale med venner, familie og arbejdskolleger pludselig får en indskydelse, der minder dig om en af de gemte tekster, som netop passer i den pågældende situation, og som vil øge samtalens værdi. Det er en fantastisk og velsignet hjælp. Nøjagtig som Gud har lovet det. Prøv det!

Skriften indbyder os til at "forberede dit sind for handling" (1 Peter 1:13). Det oprindelige sprog er en opfordring til at "binde op om dit sinds lænder". Det lyder lidt mærkeligt i vores ører, meget underligt, men ikke i ørerne på de oprindelige modtagere.

Forestil dig en kåbe. Hvis de havde brug for at bevæge sig hurtigt, ville de gribe fat i kåben, eller binde den op om livet, for at undgå at snuble over sig selv. Vi kan også både åndeligt og følelsesmæssigt falde over os selv. Af den grund er vi kaldet til at "binde op om vore sinds lænder." I dagligsprog kunne vi sige "rulle sindets skjorteærmer op."

Funktionen med at huske og lære udenad er en af måderne, hvorpå vi kan 'rulle ærmerne op'. Vi får lagt nogle informationer på rette plads, så Helligånden kan minde os om dem, når vi har brug for det.

Meditere

Ordet meditation fremmaner et væld af billeder. For nogle føles disse billeder meget naturlige. Andre føler at de er fremmedartede. Men i virkeligheden mediterer vi alle sammen, uanset om vi erkender det eller ej. Når vi for eksempel kører ned ad vejen, så går vores tanker let på afveje. Måske tænker vi over en frustrerende samtale, vi har haft med en kollega. Måske en episode, hvor vi blev såret for flere år siden år siden. Eller måske går sindet i rendestenen, når tankerne drejer sig om forfængelighed, grådighed, vrede eller begær. Vi får disse tanker, igen og igen, om vi kan lide det eller ej, disse tanker er med til at forme os. Skriften siger så meget ...

Salige er de, der ... mediterer over Guds lov dag og nat. Han er som et træ, der er plantet ved bækken; det bærer frugt til rette tid, og dets blade visner ikke, og alt hvad han gør, lykkes for ham. (Salme 1: 3).

Billedsproget er kraftfuldt. Hvis et træ er plantet ved vand, der er godt og rent, vil træet trives. Hvis vandet derimod er dårligt og giftigt, vil træet visne og falme. Salmisten fortæller os, at de, der mediterer over Guds Ord, er som et træ plantet ved strømme af vand. Ved meditation, ved at tænke Guds tanker og tale med ham om disse tanker, oplever vi den form for vækst, vi blev skabt til at opleve. Træet blev ikke skabt til at visne og dø. Træet blev skabt til at vokse og trives.

Når vi således opfordres til at meditere, så betyder det ganske enkelt at tale og lytte til Gud. Samtalen er inspireret og drevet af at læse og lære udenad Men samtalen er nu personlig. Vi taler, og vi lytter. Hvis man for eksempel har læst en historie om stor tro og stort mod, taler vi måske med Gud om vores frygt og bekymringer. Eller vi har måske læst, og husker en undervisning om nåde, og nu taler vi med Gud om et område af vores liv, hvor vi føler os særligt modtagelige for skyld og skam. Det er i disse samtaler, hvor vi ikke bare læser og lærer udenad, men vi lytter og vi taler. Vi udøser vores tanker, bekymringer, frustrationer og glæder.

Måske sidder vi i stilhed. Måske finder vi bare fred med Gud ved at hvile i den stemme, vi lige har hørt. Meditation, samtale med Gud, kan være så forskellig som at tilbringe tid med en nær ven. Der er tidspunkter, hvor samtalen vrirler med ord og ideer, og der er tidspunkter, hvor de to er bare er sammen og nyder hinandens tilstedeværelse. Meditation, samtale med Gud, er meget lig dette samvær.

Med dette i tankerne, vil denne oplevelse tilskynde os til en meget personlig form for meditation. Samtale med Gud er ikke begrænset til det kontemplative stereotype. Der findes talrige eksempler og variationer. Og det følgende er ikke beregnet til at blive omfattende, men overvej et par måder, hvorved du bedst kan samtale med Gud.

Atleten

For nogle vil deres samtale med Gud udfolde sig, mens de træner eller løber. Deres tidlige morgentimer bliver brugt i bevægelse, og det er i bevægelse, at de har deres klareste tanker og mest autentiske møder med Gud. Prøv at få sportsfolk til at sidde ned

og meditere, og deres tanker vil konsekvent vandre til andre ting. For disse, er der noget om fysisk engagement, der åbner dem op og forbedrer deres samtaler med Gud.

Kunstneren

Kunstneren konverserer med Gud, men samtalen når ikke den største dybde i den langvarige dialog frem og tilbage, men når de billedligt samarbejder med Gud i en kreativ bestræbelse. Kunstnere tager en tanke, en idé, en lidenskab, eller en bekymring, og bringer det frem for Gud, og de bliver inspireret til at udtrykke denne tanke kunstnerisk. Salmerne selv er et rigt eksempel på dette. Mange er skrevet poetisk og med stor omtanke i valg af ord og struktur. Ned gennem tiderne har kunstnere givet udtryk for deres tanker med Gud på utallige måder: sange, malerier, skulptur, poesi, dans. Disse er alle eksempler på dybt fællesskab med Gud udtrykt på måder, hvor almindelig dialog kommer til kort.

Forfatteren

Forfatteren er den person, der mest naturligt konverserer med Gud ved hjælp af pen og papir. Forfattere skriver og de lytter, de lytter og de skriver. Der sker noget specielt, når de skriver deres tanker om Gud på papir. Han tager dem til dybder, de ikke ville finde ved at begrænse sig til at tænke - eller endda høre ord. I valget af deres ord og udtryk på papiret, får deres tanker klarhed og fokus. Ikke nok med at de taler med Gud, men medens de skriver, hører de fra Gud. Han frigør deres tanker. Og klarhed er opnået.

Listen kunne blive ved. Der er dem, der møder Gud i naturen, dem der snakker med Gud, mens de går tur med hunden, dem, der klarer sig bedst, når de deltager i et projekt som havearbejde eller madlavning. Ingen er i virkeligheden udelukkende den ene eller den anden type. Vi har alle lidt af hvert, med særlig vægt på et par stykker. Og livets realiteter vil desuden begrænse tilgængeligheden af bestemte situationer. Nogle får måske lettere forbindelse med Gud på lange ture i naturen, medens det er sværere på en bjergsti. Dette er ikke for at sige, at vi så begrænser vores samtaler, men det vigtige i denne fase, er ikke kun at personliggøre samtalen med Gud, men at tilpasse, hvordan samtalen sker. Hvis vi fastlåser os til en bestemt metode, kan denne metode begrænse os, og vi kan så gå glip af, hvad der er vigtigst. Hvis idrætsudøveren tænker, at forbindelse med Gud kun kan opnås ved at følge nøjagtig samme fremgangsmåde, så vil andres forsøg på at følge metoden måske ikke lykkes. Men hvis vi anerkender at hver person har sin egen unikke mulighed, så kan der vente en velsignet samtale med Gud.

Hvordan virker det?

Et par praktiske forslag vil forstærke denne oplevelse.

Følg dine flyvske tanker.

Mange klager over flyvske tanker, mens de forsøger at føre en samtale med Gud. Den frustration er forståelig. Når du taler med en person, der enten sidder foran dig, eller på telefonen, så er samtale en håndgribelig kvalitet. Selvom samtaler med Gud ikke er mindre virkelige, så er det i sagens natur en åndelig samtale, og du mangler derfor

samtalepartnerens fysiske tilstedeværelse. Flyvske tanker kan være frustrerende. Men i mange situationer, kan de også være en fantastisk stor hjælp for vores samtale med Gud.

Overvej, at sindet kan vandre med hensigt. Lad os forestille os, at sindet vandrer til et projekt på dit arbejde, mens du taler med Gud. Måske er det projektet på arbejde, der skaber unødigt stress i dit liv, og det skal bringes for Gud. Eller hvis sindet vandrer til tanker af vrede, grådighed, begær, eller vanedannende lyster, måske skal du netop bringe disse emner frem for Gud. I stedet for at skubbe de flyvske tanker væk, så bring disse tanker til Gud. Tal med ham om de ønsker, de frustrationer, de bekymringer, der forstyrrer dig. De flyvske tanker kan i virkeligheden være en vigtig allieret for en ærlig samtale med Gud.

Desuden kan et vandrende sind også blive hjulpet af et andet forslag: en dagbog. Der er noget meget kraftfuldt ved at flytte vores bønner fra vores sind til siden i en dagbog.

Dagbogen

Vi opfordrer dig til at føre en dagbog. Hvordan man før det vil variere fra person til person. Som nævnt, nogle er forfattere, der vil tage til dette naturligt, mens andre ikke er typen, der laver masser af notater. Men der er mange fordele ved at føre en dagbog over dine samtaler med Gud. For dem, der ikke formår at skrive en dagbog, kan det gøres på mange andre måder. Her er et par forslag:

Du behøver ikke skrive lange referater. Når Kristus underviste om bøn advarede han om lange bønner. Han sagde: "Når I beder, må du ikke blive ved med at pludre som hedninge, for de tror, de vil blive hørt på grund af deres mange ord. Vær ikke som dem, for jeres fader ved, hvad du har brug for, før du spørger ham "(Matt 6:7-8). Der er ikke behov for blomstrende sprog eller langvarig prosa. Gud ved, hvad der er på vores sind, og det kan siges på så få eller så mange ord som er nødvendige. Notater er altså ofte mest nyttige, når vi begrænser i stedet for at skrive mange ord. Overvej i begyndelsen at begrænse dig selv til en enkelt side eller et enkelt afsnit. Som det er tilfældet i så mange andre sammenhænge: mindre vil ofte betyde mere.

Bullet points

Mange vil finde metoden med bullet point ideelt. I stedet for at skrive hele din bøn/samtale med Gud i sin helhed, skal du blot beskrive i et punkttegn eller en kort sætning, hvad du vil tale med Gud om. Hvis du er af den atletiske type, kan dette gøres før løbet og igen efter løbeturen. Ved at notere dine tanker, inden du går ind i samtalen, vil du kunne huske aspekter, du ellers kan gå glip af.

Notat

En tredje form for notat, er at overveje at finde og raffinere en enkelt tanke, en enkelt sætning, eller endda et enkelt ord. En stor del af Salmernes Bog er skrevet som poesi. Dette kan ske af mange årsager, men selv mange af os, der mangler poetiske evner kan lære noget af denne praksis. Der er kraft i en meget raffineret tanke. Gud kan til tider

lettere påvirke os via en enkelt tanke, snarere end i en lang dialog. Denne ene tanke kan formidles på utallige måder, men én måde kan være i skabelsen af en enkelt, men mindeværdig sætning vi bærer med os. Tanken eller sætningen har måske ikke den kunstneriske kvalitet af ord fra en uddannet digter, men hvis denne sætning er født fra autentiske samtaler med Gud, vil den være værdig til det arbejde, det tager at komme dertil. Sætningen kan komme i et enkelt møde, eller det kan tage uger eller måneder. Uanset hvad, hvis vi lader vores dagbog være et sted, hvor vi ikke bare noterer vores bønner, men også den ledelse eller påvirkning, du får fra Gud, så vil du genopdage de tanker, du fik fra Gud. Tanker som har stor betydning og ikke bliver glemt, når du lukker dagbogen.

24 timers samtalen

Dette tredje og sidste forslag er simpelthen en erkendelse af, at en samtale med Gud ikke behøver ende. Vi begår en fejl, hvis vi adskiller vores åndelige liv fra resten af vores dagligdag. Disse forslag til samtaler med Gud er beregnet til at inspirere dine samtaler med Gud, og ikke at indkapsle dem. Ja, det kan faktisk være hæmmende, hvis vi afsætter en fast tid i kalenderen til at tale med Gud.

Dette er ikke for at sige, at vi skal holde samtalen i gang, som om vi er sammen med en ven, med hvem tavshed er akavet, men det er at sige, at Gud ikke er interesseret i kun at være aktiv i en afmålt del af dit liv. Når vi udskiller vores bønsliv fra resten af vores liv, kan vi gå glip af de mere dybsindige øjeblikke med Gud, hvor Han taler direkte i den daglige virkelighed i vores liv. I et forsøg på at inspirere dig til dette, anbefaler vi dig at have en lille notesblok lige ved hånden - hele dagen. Så kan du gennemgå disse tanker i en pause. Men den største værdigevinst vil være, når vi minder os selv om Guds stemme, mens vi erfarer op og nedture i løbet af en given dag.

Morph

Det følgende er en kort Morph - øvelse for at oprette en personlig plan for dine samtaler med Gud. Denne plan er vigtig. Der er ingen gevinst i at læse om en samtale med Gud, hvis vi så ikke rent faktisk kommer i gang. Af alle de ting, du kunne vinde fra dette Morph materiale, det aktuelle modul, og de moduler, der følger, er en uddybning af din passion for Guds nærvær vigtigere end alt andet. Ja, du kan cruise gennem disse målinger og øvelser og lære et par ting, men hvis du går glip af Guds nærvær, så vil den tid og energi, du har investeret, være spildt. Hvis vi skal morfe skal vi være aktive, og det må ikke kun blive til et nyt kick. Skriften fortæller os, "Guds storhed kommer til udtryk, når han skjuler en sag – kongens når han blotlægger den" (Ordsp 25:2). Gud har et formål i processen. Hans stemme er fantastisk, men den skal søges. Det er vores opgave at sørge for at opdage, at omfavne, og at opleve. Det er, når vi gør dette, at vi opdager styrken af dette tveæggede sværd. Sværdet er Helligånden som åbenbarer "hjertets tanker og holdninger" (Hebr 4:12).